

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/108/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422200221
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422200221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: P. S. D., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: K. XX, XXX XX S. zast. GARANT PARTNER legal, s.r.o., so sídlom Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 856 380, proti žalovanému: R. N., so sídlom G. Z.-N. XXXX/X, XXX XX C. N., zast. A. U. N., B., so sídlom D. XX, XXX XX C. C., o zaplatenie 17.168,22 EUR s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/3/2022 - 177 zo dňa 6. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol (prvý výrok) a žalobcu zaviazal k povinnosti náhrady trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom, a to titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 20.01.2019 do 05.02.2021, kedy mal žalovaný po skončení nájomného vzťahu naďalej prevádzkovať na jeho pozemku parkovisko. Okresný súd vec právne posúdil v zmysle § 451 ods.1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. V konaní považoval za nesporné, že dňa 26.08.2011 strany sporu uzavreli zmluvu o prenájme parkovacieho miesta č. XX/XXXX/XXXX. (ďalej len „zmluva“), na dobu určitú od 10.08.2011 (poznámka v rozhodnutí je nesprávne uvedený rok 2021 - chyba v písaní) do 31.08.2012. Predmetom bola parcela registra CKN č. XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², zapísaná na LV č. XXXX kat. úz. C. N. (ďalej len „pozemok“). K predĺženiu zmluvy nedošlo a medzi stranami sporu nebola uzavretá ani nová nájomná zmluva. Sporné bolo, či po ukončení nájomného vzťahu, žalovaný užíval pozemok žalobcu naďalej ako parkovisko, a to bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v spore nepreukázal užívanie jeho pozemku žalovaným na parkovanie po ukončení zmluvy v období, za ktoré sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, a preto žalobu zamietol. Pri rozhodovaní vychádzal aj zo Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Banská Štiavnica č. 1/2020. Mal preukázané, že pozemok žalobcu nebol pozemkom miestnej komunikácie, pričom z predložených dôkazov mal preukázané, že dopravná značka, na ktorú žalobca poukazoval, a ktorá mala oprávňovať parkovanie na jeho pozemku, nebola osadená na jeho pozemku, ale na pozemku žalovaného, ktorá bola určená pre vozidlá idúce zdola smerom na námestie, na ľavej strane za chodníkom, bola za pozemkom žalobcu, a preto sa nemohla týkať parkovania na jeho pozemku. Považoval za nepochybné, že značka

musí byť umiestnená pred prekážkou, čo v danom prípade by bola parcela žalobcu v prípade, ak by mala slúžiť ako parkovisko (vyhláška č. 30/2020 Z. z. o dopravnom značení § 3 ods. 1, § 4, príloha č. 3).

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal v plnom rozsahu úspešnému žalovanému.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to ohľadom toho, že dopravná značka označujúca 8 parkovacích miest sa nevzťahuje k parkovaniu na pozemku žalobcu, ale aj toho, že žalovaný po skončení nájmu neužíval jeho pozemok na účel parkovania pre verejnosť, a že list žalovaného zo dňa 05.02.2021 nepreukazuje užívanie pozemku žalovaným. Uviedol, že samotné mesto zobrazovalo na svojich stránkach jeho pozemok ako parkovisko. Poukázal na rozpory vo výpovedi svedka P. N., ktorý na jednej strane uviedol, že dopravná značka bola osadená v súvislosti so zriadením parkoviska na pozemku po odpratanií sutín, no na druhej strane uviedol, že dopravná značka sa vzťahovala na dopravné miesta nad touto značkou. Žalobca mal za to, že bolo vylúčené, aby sa dopravná značka vzťahovala na parkovacie miesta v smere nahor po pravej strane, nakoľko tieto parkovacie miesta v počte 7 boli označené dopravnou značkou označujúcou sedem parkovacích miest na chodníku a zároveň dopravná značka neobsahovala označenie, že parkovacie miesta sa nachádzajú na chodníku, a to v porovnaní s dopravnou značkou označujúcou sedem parkovacích miest. Dopravná značka neobsahovala vodorovné označenie parkovacích miest na pozemnej komunikácii na ul. M., pričom vodiči idúci zdoľa na hor po ul. M. by porušili § 23 zákona č. 8/2009 Z. z. podľa ktorého vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo. Z predložených dôkazov je viditeľné, že na ľavej strane pozemnej komunikácie na ul. M. vrátane príslušného chodníka neboli označené vodorovné ani iné parkovacie miesta, pričom na danom mieste sa nenachádza iná plocha, na ktorú by sa dopravná značka označujúca osem parkovacích miest mohla vzťahovať. Mal za to, že dopravná značka osadená žalovaným sa vzťahovala na jeho pozemok a obsahovala dve dodatkové tabule, označujúce možnosť parkovania na parkovaciu kartu alebo lístok. Vodiči, ktorí zaparkovali na tomto pozemku svoje motorové vozidlá, tak žalovanému uhradili poplatok za parkovné. V závere odvolania poukázal na list žalovaného zo dňa 04.05.2022, v ktorom uviedol, že má záujem aj naďalej využívať pozemok na parkovacie účely, nakoľko sa nachádza v lukratívnej časti mesta hneď vedľa hlavnej miestnej komunikácie.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Rozhodnutie považoval za správne a zákonné. Uviedol, že od začiatku popieral výber parkovného na pozemku, ktorý patril v rozhodnom období žalobcovi, pričom žalovaný aj podľa zmluvy o výkone správy s Mestom Banská Štiavnica na M. ul. okrem veľkého parkoviska, ktoré malo parametre v súlade s technickými normami, žiadne iné parkovisko nemal podľa zmluvy prevádzkovať. V závere svojho vyjadrenia poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/2682/2013 zo dňa 26.06.2014 týkajúce sa hodnotenia dôkazov.

7. V odvolacej replike žalobca zotrval na svojom odvolacom návrhu. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného týkajúceho sa zmluvy o výkone správy poukázal na to, že pre vznik bezdôvodného obohatenia nie je relevantná skutočnosť, či žalovaný bol alebo nebol oprávnený prevádzkovať parkovisko aj na pozemku žalobcu. Uviedol, že porušenie vyhlášky zo strany žalovaného ohľadom spôsobu osadenia dopravnej značky nemôže konvalidovať jeho konanie, ktorým sa bezdôvodne obohatil. Poukázal na dobu, kedy nadobudla vyhláška účinnosť - dňa 01.04.2020, pričom dopravná značka bola osadená ešte v roku 2011, a s poukazom na § 30 ods. 1 vyhlášky, tak rozsudok súdu prvej inštancie vychádzal aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalovaný v odvolacej duplike rovnako zotrval na svojom odvolacom návrhu. Uviedol, že žalobca nepreukázal prevádzkovanie parkovania na jeho pozemku. Žalobca mal možnosť tvrdenie o existencii výberu parkovného preukázať svedecky. Žalobca nemá žiadne priame dôkazy o výbere parkovného.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP.

12. Odvolací súd úvodom poukazuje na to, že k základným právam procesnej strany patrí právo navrhovať a predkladať dôkazy. Na druhej strane výlučne súdu patrí právo hodnotiť predložené dôkazy, rozhodnúť o tom, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré nie alebo či vykoná dokazovanie aj inými dôkazmi, než tými, ktoré predložia strany sporu a následne tieto hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona (§ 191 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov znamená to, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. Neprináleží preto stranám sporu, aby určovali, ktoré dôkazy mal súd vykonať, ktoré nie a ako ich mal ešte aj vyhodnotiť. V preskúmvanej veci nemal odvolací súd za preukázané, že by sa týmto postupom súdy prvej inštancie neriadil. Odvolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup okresného súdu, ktorým by procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať. Námieta žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces, ktorú presne ani v podanom odvolaní nešpecifikoval teda vzhľadom na uvedené nie je dôvodná, pričom ani odvolací súd v konaní okresného súdu nevzhladol také procesné pochybenia, ktoré by zakladali prípustnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 CSP.

13. V konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o prenájme parkovacieho miesta č. XX/XXXX/XXXX zo dňa 26.08.2011, predmetom ktorej bol pozemok žalobcu, ktorý bol prenechaný žalovanému do užívania, a to na dobu určitú od 10. 08. 2011 do 31.08.2012. Rovnako nebolo sporné, že k uzatvoreniu tejto zmluvy došlo na základe toho, že žalovaný vypratá a vyčistil pozemok žalobcu, na ktorom bolo zbúranisko, a to na svoje náklady s tým, že žalobca za prenechanie svojho pozemku na užívanie žalovanému zaplatil len 1/3 nákladov spojených s vyčistením jeho pozemku. V konaní je spornou otázkou to, či žalovaný napriek tomu, že nedošlo k predĺženiu zmluvy o nájme, užíval pozemok žalobcu aj v rozhodnom období (t. j. od 20.01.2019 do 05.02.2021) za účelom verejného parkovania a vyberal poplatok s tým spojený vo forme parkovného, čím sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu, ktorý je povinný preukázať skutočnosti odôvodňujúce záver o vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ.

14. V danom prípade je žalobca nositeľom dôkazného bremena v tom, že má preukázať, že žalovaný užíval jeho pozemok bez právneho dôvodu, čím sa mal bezdôvodne obohatiť, a to tým, že jeho pozemok užíval ako platené parkovisko. V tomto smere však žalobca dôkazné bremeno neuniesol.

15. Z predložených dôkazov nachádzajúcich sa v spise je zrejmé, že v období, za ktoré sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia bolo organizovanie statickej dopravy - parkovania v Meste Banská Štiavnica upravené dvoma VZN, a to VZN č. 8/2017 o parkovaní vozidiel na vymedzených úsekoch miestnych komunikácií na území mesta Banská Štiavnica účinného od 02. 01. 2018 do 30.06.2020 (ďalej len „VZN 1“) a VZN č. 1/2020 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzených úsekoch miestnych komunikácií a na území mesta Banská Štiavnica (ďalej len „VZN 2“) účinného od 01.07.2020 do súčasnosti. V zmysle VZN 1 a VZN 2 bol žalovaný prevádzkovateľom

parkovacích miest na území mesta. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný je príspevkovou organizáciou, ktorej zriaďovateľom je Mesto Banská Štiavnica, ktoré mohlo žalovanému prenechať v správe len také nehnuteľnosti, ktoré nie len spĺňali zákonné podmienky pre parkovacie miesta, ale boli vo vlastníctve mesta alebo boli predmetom nájomnej zmluvy, pričom žalovaný v zmysle zmlúv o prevádzkovaní parkovacích miest uzatvorených s Mestom Banská Štiavnica, bol oprávnený prevádzkovať parkovacie miesta, ktoré boli predmetom zmluvy, pričom na M. ulici išlo o pozemky registra C-KN č. XXXX, XXXX/X, (XXXX), XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a parcely registra E-KN č. XXXX/XX a XXXX/XX v kat. úz. C. N., čo vyplýva zo zmluvy o prevádzkovaní parkovacích miest na parkovisku na Ul. M. v C. N. zo dňa 03.03.2020. Z predmetnej zmluvy je zrejmé, že predmetom prevádzky nebol pozemok žalobcu, ktorý by mal mať žalovaný zverený do prevádzky, pričom žalovaný vykonával prevádzku parkovacích miest na území mesta, ktoré mu bolo zverené na tento účel, avšak príjem v zmysle VZN 1 a 2 bol predovšetkým príjmom mesta a žalovaného ako žalovaného ako nájomcu (do 30.06.2020 v zmysle VZN 1). Ak teda žalobca tvrdí, že žalovaný užíval jeho pozemok v rozhodnom období, okrem pozemkov ktoré mu boli zverené do prevádzky mestom Banská Štiavnica, tak bol povinný dokázať, že žalovaný užíval tieto pozemky a vyberal na nich parkovné, čo v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, aby žalobca užíval jeho pozemok za účelom plateného parkovania. Samotné dopravné označenie, na ktoré poukazuje žalobca nepreukazuje, že žalovaný sa mal bezdôvodne obohatiť, a teda, že fakticky z jeho strany dochádzalo k užívaniu pozemku žalovaného za účelom plateného parkovania.

16. V danom prípade, práve žalovaný výpoveďami ním navrhnutých svedkov, a to P. N. na pojednávaní dňa 04.05.2022 a následne aj P. U. na pojednávaní dňa 06.06.2022 vyvrátil tvrdenie žalobcu, že v rozhodnom období mal užívať pozemok žalobcu ako parkovacie miesto, na ktorom mal vyberať parkovné. Svedok N. vo svojej výpovedi uviedol, že okrem času, kedy bola uzatvorená nájomná zmluva, absolútne nevyberali parkovné za parkovanie na pozemku žalobcu. Nevylúčil, že na pozemku žalobcu parkovali autá, avšak žalovaný za parkovanie týchto áut parkovanie nevyberal. O uvedenom svedčí aj to, že ani mestská polícia nijako nekonala, keď na pozemku žalobcu stáli autá, keďže išlo o súkromný pozemok. Rovnako aj svedok P. U. vo svojej výpovedi potvrdil, že na pozemku žalovaného nevyberali parkovné, lebo im to neumožňovala legislatíva mesta. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal, že žalovaný v rozhodnom období bez právneho dôvodu užíval jeho pozemok za účelom parkovania a vyberania parkovného, čím sa mal bezdôvodne obohatiť na jeho úkor.

17. Vo vzťahu k listu žalovaného zo dňa 05.02.2021, v ktorom žalovaný uviedol, že má záujem naďalej na užívaní pozemku žalobcu, tak uvedené bolo vysvetlené svedkom P., N., ktorý danú situáciu objasnil, pričom je potrebné si uvedomiť aj to, že list bol odpoveďou na list žalobcu zo dňa 01.02.2021, ktorým okrem iného žiadal zmluvné riešenie užívania jeho pozemku s tým, že žalovaný prejavil záujem o uzatvorenie nájomnej zmluvy.

18. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu aplikácie vyhlášky č. 30/2020 Z. z. s odkazom na § 30 ods. 1 vyhlášky, odvolací súd uvádza, že uvedené nemá žiaden vplyv na aplikáciu predmetnej vyhlášky, keďže predmetné ustanovenie sa týka výlučne významu umiestnených značiek (ktorý ostáva zachovaný), a nie spôsobu ich umiestnenia. Námietka žalobcu vo vzťahu k označeniu jeho pozemku na webovej stránke Mesta Banská Štiavnica ako parkoviska, nie je dôvodná. Uvedené nezakladá nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ktorý ako príspevková organizácia, nezodpovedá za to, čo je zverejnené na webovej stránke jeho zriaďovateľa.

19. Správny je tak záver okresného súdu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal, vznik hmotnoprávneho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď nepreukázal, že zo strany žalovaného došlo v rozhodnom období k užívaniu jeho pozemku bez právneho dôvodu za účelom zriadenia parkovacieho miesta a vyberania parkovného na tomto pozemku žalovaným.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vo veci samej (prvý výrok) vecne správny, a preto ho potvrdil spolu aj so závislým výrokom o trovách konania (druhý výrok).

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu t. j. vo výške 100% voči žalobcovi, pričom

o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.